

The Pillar of the Cloud
Lead Kindly light

Lead, Kindly Light, amid th'encircling gloom,
Lead Thou me on!
The night is dark, and I am far from home,
Lead Thou me on!
Keep thou my feet; I do not ask to see
The distant scene; one step enough for me.

I was not ever thus, nor prayed that Thou
Shouldst lead me on;
I loved to choose and see my path; but now
Lead Thou me on!
I loved the garish day, and, spite of fears,
Pride ruled my will. Remember not past years!

So long Thy power hath blest me, sure it still
Will lead me on.
O'er moor and fen, o'er crag and torrent, till
The night is gone,
And with the morn those angel faces smile,
Which I have loved long since, and lost awhile!

De Pijler van de wolk
Leid, vriendelijk licht

Leid, Vriendelijk Licht, tussen de omgevende
somberheid,
Leidt Gij mij verder!
De nacht is donker, en ik ben ver van huis,
Leidt Gij mij verder!
Bewaart Gij mijn voeten;
Ik vraag niet te zien
Wat in de verte ligt; een stap is genoeg voor mij.

Ik was niet altijd zo; noch bad ik dat Gij
Mij zou verder leiden;
Ik hield ervan mijn pad te kiezen en te zien;
maar nu
Leidt Gij mij verder!
Ik hield van de felle dag, en, ondanks de angst,
Werd mijn wil geregeerd door trots. Herinner U
die voorbije jaren niet!

Zo lang heeft uw kracht mij gezegend; hij zal
mij zeker
Verder leiden!
Over heide en moeras, over rotsen en
bergstromen, tot
De nacht verdwenen is,
En met de morgen de aangezichten van de
engelen glimlachen,
Die ik al lang liefhad, maar een tijdje verloren
was!

Korte biografische noot

John Henry Newman (1801 - 1890) was een Engelse kardinaal. Zijn moeder was van Franse afkomst (een afstammeling van een Hugenotenfamilie die Frankrijk ontvlucht was tijdens de godsdienstoorlogen).

Het was dus logisch dat hij zijn academische en kerkelijke carrière begon als anglicaan. Hij was een intellectueel en in zijn geschriften een polemicus (een van zijn collega's en vrienden, kardinaal Manning, waarmee hij later brak, omschreef hem als 'arme Newman! Hij was een grote hater!'). Zijn bespiegelingen leidden hem ertoe om op te schuiven van de evangelische kant van de anglicaanse kerk (die de nadruk leggen op het Woord, Bijbelstudie en weinig uiterlijk vertoon) naar de zogenaamde High Church, de anglicaanse kerk zoals Henry VIII ze wou, in essentie katholiek, maar zonder het opperste gezag van de paus.

Hij schreef vele werken, waarvan de voornaamste zijn *Apologia*, waarin hij zijn geloof duidt, en *The Dream of Gerontius*, een gedicht over sterven, dat door Edward Elgar op muziek werd gezet en een van de gekendste koorwerken in het Verenigd Koninkrijk is.

Uiteindelijk, na heel wat publicaties, bekeerde hij zich tot de katholieke kerk, en werd hij tot kardinaal benoemd. In 2010 werd hij door paus Benedictus zalig verklaard, in 2019 verklaarde paus Franciscus hem heilig.

Tijdens een voor hem ontgoochelende reis naar Italië (nog als anglicaan) werd hij ziek in Sicilië, en werd door gebrek aan wind zijn schip op weg naar Marseille opgehouden in de straat van Bonifacio. Daar schreef hij het gedicht dat in 1834 gepubliceerd werd in het *British Magazine*. Twee jaar later werd het opnieuw gepubliceerd in *Lyra Apostolica*.

Achteraf werd het een hymne onder de titel *Lead Kindly Light* (zie infra).

Bespreking

De Pijler van de wolk Leid, vriendelijk licht

*Leid, Vriendelijk Licht, tussen de omgevende somberheid,
Leidt Gij mij verder!*

De dichter bidt tot God, die hij een vriendelijk licht noemt.

*De nacht is donker, en ik ben ver van huis,
Leidt Gij mij verder!*

Hij is ontgoocheld door zijn bezoek aan Italië, waar hij veel van verwacht had, maar hem geen diepgaande ervaring had gegeven. Daarenboven heeft zijn ziekte in Sicilië en zijn oponthoud door het gebrek aan wind hem pessimistisch gemaakt. De bemanning en de passagiers proberen de tijd te doden met spelletjes en vermaak, maar hij doet niet mee. Hij leest veel in zijn bijbel (anglicanen en zeker van Hugenootse afkomst lezen veel in de Bijbel) en vind een verwijzing naar God als licht.

Bewaart Gij mijn voeten;

Ik vraag niet te zien

Wat in de verte ligt; een stap is genoeg voor mij.

In een uiting van geloof en vertrouwen vraagt hij God zijn voeten te bewaren (in de betekenis van beschermen en leiden). Zijn vertrouwen blijkt uit het feit dat hij zegt dat een stap genoeg is voor hem, hij wil geen grootse dingen doen (zijn ervaring heeft hem geleerd dat het dagelijkse bestaan als spelbreker kan optreden).

Ik was niet altijd zo; noch bad ik dat Gij

Mij zou verder leiden;

Hij herinnert zich zijn ambitie en vertrouwen in zijn eigen kunnen.

*Ik hield ervan mijn pad te kiezen en te zien; maar nu
Leidt Gij mij verder!*

Dat vers zou kunnen geïnterpreteerd worden als een stap naar de katholieke visie op de genade, niet wat je zelf wil, maar volgen wat God met je voor heeft.

*Ik hield van de felle dag, en, ondanks de angst,
Werd mijn wil geregeerd door trots. Herinner U die voorbije jaren niet!*

Veelal is de zogenaamde onafhankelijkheid en zelfbeschikking waar mensen naar streven niet meer dan trots. In zijn moment van inzicht vraagt hij God om daar geen rekening mee te houden.

*Zo lang heeft uw kracht mij gezegend; hij zal mij zeker
Verder leiden!*

Hij erkent dat zelfs in die momenten Gods genade in hem aan het werk was.

*Over heide en moeras, over rotsen en bergstromen, tot
De nacht verdwenen is,*

*En met de morgen de aangezichten van de engelen glimlachen,
Die ik al lang liefhad, maar een tijdje verloren was!*

Hij zal alle uitdagingen doorlopen, tot hij het ware geluk (de engelen) zal ontmoeten, dat hij al lang zocht, maar misgelopen is.

De woorden Thou en Thy in de Engelse tekst zijn de aansprekingsvorm voor God.

Hymne

Het gedicht is niet direct grote poëzie vanuit een literair oogpunt bekeken. De sterkte ervan ligt in de diep doorvoelde gedachte dat het op moeilijke momenten in ons leven beter is om zijn lot in de handen van God te leggen.

In de anglicaanse kerk is samen zingen meer nog dan in de katholieke een vast gegeven. Het was dan ook niet abnormaal dat zelfs na zijn bekering tot het katholicisme het op muziek werd gezet.

Toen de latere bisschop van Exeter Edward Henry Bickersteth een strofe toevoegde was Newman niet echt tevreden omdat hij ze zowel qua taal als qua gevoel niet mooi en goed vond. Hij maakte (terecht) bezwaren tegen het feit dat hij als oorspronkelijke auteur ermee werd geassocieerd.

Ze wordt zelden gezongen, maar voor de volledigheid geven we ze mee.

Meantime, along the narrow rugged path,
Thyself hast trod,
Lead, savior, lead me home in childlike faith,
Home to my God.

To rest forever after earthly strife
In the calm light of everlasting life.

*Ondertussen, langs het smalle en ruige pad,
Dat Gij zelf hebt betreden,
Leid, Redder, leid mij naar huis in kinderlijk geloof,
Naar huis naar mijn God.*

*Om te rusten na de aardse strijd
In de kalmte van het eeuwige leven.*

Alleen al de plotse verwijzing naar God, terwijl het hele gedicht een gebed tot God als licht is, past niet in de sfeer van het voorgaande. De verwijzing naar het eeuwig leven maakt de hymne geschikter voor een uitvaartdienst, maar versterkt het gedicht zeker niet.

Lead Kindly Light, waarnaar de paus nog verwees tijdens een van zijn catecheses over onderscheid (het zoeken naar de juiste weg naar God), blijft een krachtig gebed, dat zeker zijn plaats kan krijgen in een dienst of verdiepend moment.

